

Grund til at befrygte, at Vedkommendes egen Interesse paa det Punkt skal komme til at gjøre sig gjældende. Det tror jeg rigtig nok er søgt meget langt horte. — Hvad Forslaget under Nr. 3 angaar, vil jeg dernæst dog blot minde om, at 5 Aars fast Ophold jo ikke fremkommer for første Gang i dette Endringsforslag. Jeg veed ikke, om det ærede kongevalgte Medlem erindrer, at det i § 2 i Loven af 1ste Mai 1868 netop udtrykkelig er bestemt, at den i Genhold til § 1 fornødne Tilladelse til at optræde som Udvandringsagent kun maa meddeles „uberygtede og seldmændige Personer, der ere bosatte her i Landet og i 5 Aar, der have haft fast Ophold“. Dette gjælder imidlertid efter Ordene kun ligefrem med Hensyn til Udvandringsagenterne, og det Spørgsmaal har, saaledes som det ganske rigtig blev bemærket ved Sagens 1ste Behandling, været opløst, om lignende Fordringer efter den gjældende Lovgivning ogsaa kunne stilles med Hensyn til Udvandringsagenternes Fuldmægtige. Loven af 1868 indeholder, som sagt, ikke nogen Bestemmelse i saa Henseende. Men det er allsaa dog kun en Udvidelse af Reglerne i den nævnte Lovs § 2, der er optagen i Endringsforslaget under Nr. 3 til en ny § 3, og det er ikke nogen helt ny Tanke eller nogen helt ny Bei, som man der ved har villet lægge ind paa. Og det er jo ogsaa meget naturligt, at man er kommen ind paa en saadan Bestemmelse om, at Vedkommende skal have haft fast Ophold her i Landet i de sidste Aar, fordi man ikke kan ønske, at saadanne Personer, der nylig have været i Amerika, og som efter et Ophold derovre ere komne tilbage, for at bruges til paa en ganske særegen Maade at bearbejde Jøll, skulle kunne benyttes som Udvandringsagenter eller, efter det foreliggende Endringsforslag, som disses Fuldmægtige. Det er naturligvis en af de Bestemmelser, hvorefter der altid kan være Tvivl — det har jeg allerede fremhævet — men Tanken er, som sagt, ikke ny, og Grunden til, at man er kommen ind paa Forslaget, ligger overordentlig nær.

Da ikke flere begjerede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning.

1) Endringsforslag af Udvalget under Nr. 1 til § 1.

2det Punktum i andet Stykke affattes saaledes: „Til en saadan Synsforretning antages sagkyndige Mænd; Justitsministeren fastsætter den dem tilkommende Betaling, der udrædes af Skibet.“

Vedtages enstemmig med 42 Stemmer.

2) Lovforslagets § 1, der ved den vedtagne Endring var saalydende:

Enhvert Skib, dansk eller fremmed, hvormed Udvandrerne, paa hvilke Lov om Tilflytning med Udvandrerens Befordring af 1ste Mai 1868 § 8 er anvendelig, beforders fra dansk Havn til fremmede europæiske Havne, skal, foraaavdi Rejsen antages at ville overstige 24 Timer, være Politiets Kontrol undergivet, og maa Udvandrerne ikke tages ombord i samme, forinden skriftlig Tilladelse dertil er erhvervet fra Politiet paa Afgangsstedet.

Forinden saadan Tilladelse meddeles, skal Politiet, foraaavdi Skibet ikke er Bestemmelserne i Lov angaaende Bessaffenheden af samt Tilflytning med Dampskjeder, Dampmaskiner og Skibe af 12te April 1851 underkastet, enten ved Synsforretning eller ved Prøvelse af de i Udlandet udfærdte Synsbeviser forvisse sig om, at det er tjenligt til det tilsigtede Diemed. Til en saadan Synsforretning antages sagkyndige Mænd; Justitsministeren fastsætter den dem tilkommende Betaling, der udrædes af Skibet. Synsforretninger og de fremmede Synsbeviser kunne efter Politiets Skjøn gjælde for en eller flere Reiser eller for et bestemt Tidsrum, dog ikke over 1 Aar.

Tilladelsen skal nærmere fastsætte det Antal Udvandrerne, som Skibet maa modtage, og kan fastsætte de nærmere Regler, som det med Hensyn til Udvandrerens forsvarelige Befordring anses fornødent at foreskrive.

Vedkommende Udvandringsagent er medansvarlig for, at ingen Udvandrer, hvis Befordring han har paataget sig, indskibes i noget Skib, der falder ind under Bestemmelserne i denne Lov, forinden den fornødne Tilladelse for Skibet er erhvervet.

Vedtages enstemmig med 42 Stemmer.